Ei ta olli seestpiddi puhhas ja illus ja kõlbas ellomaiaks iggaühhel. Päwa ja ö aegus, kui päike paistis ehk kui kange tuul ja torm puhhus, ikka sündis ellada. Pallawa päwa-paistusse eest sai suwwel warjul miñna ja kui talwe pakkane külm oues olli, ei olnud selle hone sees sugau sest külmast tunda. Nenda se hone olli seisnud jo mitto ja mitto aasta, ja ei olnud ei parrandamist egga toetamist temmal tarwis olnud. Agga nüüd hakkas se maiamees, kelle pärralt se hone olli, mõtlema, et ta kül ommeti weel parrem ja illusam woiks olla, ja ei sallind tedda ennam sel wisil. Aknad ollid nüüd temma melest wägga pissukessed, kattu wägga kõrge ja raske, uksed wägga kitsad ja ei mitte nigel paigal, ja mis ta muud tühja wigga leidis, sest et se ei olnu ue

wisi

wisi järrel. Ka need tolid, lauad, woodid ja mis muud hone sees tännini olli olnud, ei kõlband temmal ennam; ühhe sannaga, ei suggu olnud ennam temma mele pärrast. Sepärrast wottis temma kätte ja hakkas nüüd keik ueste ehhitama. Kül ta kiskus kattuksje, mis wägga kindel weel olli, mahha, kül ka monned mürid, mis wägga ruggewad ollid, kül ta murdis mürid lähhi, ja teggi teised aknad ja uksed, ja ehhitas ned uhked pörrandad ja läed, ahjud ja treppid. Hone sisse pandi keikfuggused ue wisi järrel tehtud asjade ja riistad ja ei jänud ühtegi, kuida wannast olli olnud. Agga kas sel rikkal mehhel sest olli kassu ehk surem röõm ja rahhe? Ei koggoni. Keik omma warra ja rikkust olli temma selle tühja ehhitamisega ärraraiskanud, ja sai se

läb-